कुत्स्यमानः,	चुकुत्सयिष्यमाणः ;
कुत्सः,	चुकुत्सयिषः ;
कुत्सयितुम्,	चुकुत्सयिषितुम् ;
कुत्सना, [1]कुत्सा,	चुकुत्सयिषा ;
कुत्सनम्,	चुकुत्सयिषणम् ;
कुत्सयित्वा,	चुकुत्सयिषित्वा ;
प्रकुत्स्य,	प्रचुकुत्सयिष्य ;
कुत्सम् २, } कुत्सयित्वा २, }	चुचुत्सयिषम् २ ; } चुकुत्सयिषित्वा २. }

(218) "कुथ पूतीभावे" (IV-दिवादिः-1118. अक. सेट्. पर.)

पूतीभावः=दौर्गन्ध्यम् इति **सिद्धान्तकौमुदी** । पवित्रीकरणमिति **तत्त्वबोधिनी** ।

'कुथ्नाति कुन्थेत् संक्लेशे, पूतीभावे तु कुथ्यति ॥' (श्लो-38) इति **देवः** ।

कोथकः-थिका, कोथकः-थिका, [2]चुकुथिषकः-चुकोथिषकः-षिका, चोकुथकः-थिका ;

कोथिता-त्री, कोथयिता-त्री, चुकुथिषिता-त्री, चुकोथिषिता-त्री, चोकुथिता-त्री; [3]कुथ्यन्[A]-[4]न्ती, कोथयन्-न्ती, चुकुथिषन्-चुकोथिषन्-न्ती ; —

---

1. 'यूनश्च **कुत्सायाम्**' (वा. 4-1-165) इत्यत्र निर्देशबलात् ण्यन्तादपि बाहुलकात् भावे स्त्रियामङ् । केचित्तु—'अनित्यण्यन्ताश्चुरादयः' इत्याश्रित्य **कुत्सा**—'**कुत्सितव्यमिदं** ज्ञेयम्—' इत्यादिप्रयोगाणां साधुत्वमाचक्षते । 'चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च' (3-3-105) इत्यत्र चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थकत्वात् युजपवादोऽङ्—इति **क्षीरस्वामी** ।

2. 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति सनि कित्त्वविकल्पः ।

3. 'दिवादिभ्यः श्यन्' (3-1-69) इति श्यन् । श्यनः शित्त्वात् 'सार्वधातुकमपित्' (1-2-4) इति ङित्त्वम् । तेनाङ्गस्य गुणो न ।

4. 'शप्श्यनोर्नित्यम्' (7-1-81) इति नुम् ।

A. 'तं प्लुष्यद्दृष्टिनृत्यद्दुषमपि च गतत्रासमुत्कुथ्यदङ्गं
पोथ्यं प्रोचे स्वरेण स्वजनविगुधितं क्षिप्यता पुष्पमाध्वीम् ॥' धा. का. 2-56.